

Notă de fundamentare

Prin Legea nr. 236/1998, România a ratificat Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, adoptată la Strasbourg, la 20 aprilie 1959 și Protocolul adițional la Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, adoptat la Strasbourg, la 17 martie 1978.

Art. 2 din lege cuprinde declarațiile ce se vor formula cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare, declarații admise de Convenție la unele texte, pentru a permite circumstanțierea aplicării acesteia pentru fiecare stat contractant, în funcție de legislația sa internă.

Art. 4 din lege conține dispozițiile cu privire la suportarea cheltuielilor ocazionate de îndeplinirea cererilor de asistență judiciară internațională, acestea fiind în sarcina autorităților judiciare solicitante.

Inserarea unui asemenea text în legea de ratificare s-a considerat a fi necesară pentru clarificarea, în dreptul intern românesc, a modului de suportare a unor astfel de cheltuieli, în condițiile în care, prin declarația formulată în baza art. 15.2. al Convenției, au fost precizate mai multe autorități judiciare române abilitate să formuleze sau să îndeplinească cereri de asistență judiciară internațională în materie penală.

Art. 20 din Convenție prevede ca cererile de asistență judiciară să nu aibă drept urmare rambursarea nici unei cheltuieli, cu excepția celor ocazionate de intervenția experților pe teritoriul părții solicitate și de transferul persoanelor deținute; concluzia este că toate cheltuielile determinate de îndeplinirea unei cereri de asistență judiciară internațională sunt în sarcina părții solicitate.

Ratificând Convenția, România nu a intenționat să formuleze nici o rezervă la textul art. 20, pentru a înlocui soluția oferită de acesta.

În consecință, prevederile art. 4 din Lege nu au în vedere textul art. 20 din Convenție, conținând numai o normă de drept intern prin care se reglementează distribuirea între categoriile de autorități judiciare române (Justiție, Parchet, Poliție) suportarea cheltuielilor ocazionate de acordarea asistenței internaționale.

Față de cele de mai sus, pentru evitarea unor interpretări diferite a textului art. 4 din Legea nr. 236/1998, față de textul art. 20 din Convenție, apare ca necesară modificarea art. 4 din lege, în regim de urgență.

Urgența demersului de modificare a Legii 236/1998 decurge din apropierea datei de 16 iunie a.c., la care va intra în vigoare Convenția europeană față de România, fiind de dorit ca orice modificare a legii de ratificare să intervină până la acea dată, pentru a nu se ajunge la eventuale interpretări diferite a textelor menționate și pentru a nu se da loc la cheltuieli judiciare suplimentare care ar putea fi cerute statului român de către alte state membre la Convenția europeană.

Drept pentru care, s-a întocmit proiectul ordonanței de urgență alăturat, pe care îl supunem, spre adoptare, Guvernului României.

Valeriu Stoica
[Signature]
Ministru de Stat
Ministrul Justiției

Avizat

Constantin Buda-Ionescu
[Signature]
Ministru de Interne

Decebal Traian Remeș
[Signature]
Ministrul Finanțelor

Amiel Gabriel Pleșu
[Signature]
Ministrul Afacerilor Externe